

Arrest in de gevoegde zaken C-191/14 en C-192/14 Borealis Polyolefine GmbH en OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft, C-295/14 DOW Benelux BV e.a./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, en C-389/14, C-391/14, C-392/14 en C-393/14 Esso Italiana S.r.l. e.a., Api Raffineria di Ancona SpA, Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA en Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto e.a.

Pers en Voorlichting

Het Hof verklaart de door de Commissie voor de periode 2013-2020 vastgestelde maximale jaarlijkse hoeveelheid kosteloze broeikasgasemissierechten ongeldig

De Commissie beschikt over 10 maanden om een nieuwe hoeveelheid vast te stellen, met dien verstande dat niet kan worden afgedaan aan de eerdere toewijzingen van emissierechten

In het kader van het protocol van Kyoto beoogt een Unierichtlijn¹ de broeikasgasemissies² aanzienlijk te verminderen ter bescherming van het milieu. Volgens de richtlijn kunnen de lidstaten aan bedrijven die broeikasgassen uitstoten, zogeheten emissierechten toewijzen³. Een deel van de beschikbare emissierechten⁴ wordt kosteloos toegewezen. In het geval waarin de door de lidstaten voorlopig toegewezen hoeveelheid kosteloze emissierechten groter is dan de door de Commissie vastgestelde maximale hoeveelheid kosteloze emissierechten, wordt een uniforme transsectorale correctiefactor („correctiefactor”) toegepast om deze waarden gelijk te trekken en de voorlopig toegewezen emissierechten te verminderen⁵.

In Italië, in Nederland en in Oostenrijk hebben verscheidene bedrijven die broeikasgasemissies veroorzaken, rechtszaken aangespannen tegen de nationale autoriteiten die belast zijn met de toewijzing van de broeikasgasemissierechten. Zij betwisten de geldigheid van de nationale toewijzingsbesluiten voor de periode 2013-2020 en, indirect, de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten (alsmede de correctiefactor) die door de Commissie in 2011 en 2013 in twee besluiten is vastgesteld⁶. De nationale rechterlijke instanties waarbij de beroepen aanhangig zijn, verzoeken het Hof van Justitie zich uit te spreken over de geldigheid van de besluiten van de Commissie.

In zijn arrest van heden stelt het Hof om te beginnen vast dat het besluit van 2011 van de Commissie, waarin is uitgesloten dat emissies van elektriciteitsopwekkers in aanmerking worden

¹ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 (PB L 140, blz. 63)

² Het gas dat het meeste bijdraagt tot het broeikaseffect op aarde is koolstofdioxide (CO₂).

³ Een emissierecht vertegenwoordigt de uitstoot in de atmosfeer van het equivalent van één ton kooldioxide.

⁴ De **totale hoeveelheid beschikbare emissierechten** wordt berekend op basis van een algeheel onderzoek van de eerdere emissies en, met ingang van 2010, een **jaarlijkse vermindering van 1,74 % („lineaire factor”)**.

⁵ Het kan zijn dat de vraag lager is dan de maximale hoeveelheid. In dat geval wordt het verschil geveild en wordt de correctiefactor niet gebruikt. De richtlijn voorziet voorts in de **geleidelijke vermindering van de kosteloze emissierechten** om te bereiken dat deze **vanaf 2027 niet meer worden toegewezen**. Vanaf die datum worden emissierechten dus alleen nog maar geveild.

⁶ Besluit 2011/278/EU van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 130, blz. 1) en besluit 2013/448/EU van de Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 240, blz. 27).

genomen bij de bepaling van de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten, geldig is. Uit de richtlijn volgt immers dat, **in tegenstelling tot door industriële installaties veroorzaakte emissies, door elektriciteitsopwekkers veroorzaakte emissies nooit in aanmerking worden genomen** bij de vaststelling van de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten. **De Commissie heeft hierbij geen enkele beoordelingsbevoegdheid.** Een dergelijke asymmetrische behandeling van emissies, waardoor de hoeveelheid beschikbare emissierechten wordt beperkt, is in overeenstemming met de doelen van de richtlijn.

Wat het besluit van 2013 van de Commissie betreft, te weten het besluit waarbij de correctiefactor is vastgesteld, merkt het Hof ten eerste op dat de werkingssfeer van de richtlijn met ingang van 1 januari 2013 aldus is uitgebreid dat onder meer emissies bij de productie van aluminium en in bepaalde sectoren van de chemische industrie zijn opgenomen. Vervolgens beklemtoont het Hof dat volgens de bewoordingen van de richtlijn en niettegenstaande verschillen in de taalversies – waardoor de eenvormige uitlegging en toepassing ervan door de verschillende lidstaten in gevaar wordt gebracht – **de Commissie zich bij de berekening van de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten alleen dient te baseren op de emissies van installaties die vanaf 2013 in de gemeenschapsregeling zijn opgenomen**, en niet op alle vanaf die datum opgenomen emissies. Aldus had de Commissie erop moeten toezien dat de lidstaten haar de relevante gegevens verstrekken. Althans voor zover zij aan de hand van die gegevens niet de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten, en bijgevolg de correctiefactor, kon bepalen, had zij de lidstaten moeten verzoeken de nodige correcties aan te brengen. De Commissie heeft evenwel rekening gehouden met de gegevens van bepaalde lidstaten die, in tegenstelling tot andere, haar de emissies hadden meegedeeld die zijn veroorzaakt door nieuwe activiteiten in installaties die reeds vóór 2013 aan de regeling voor de handel in emissierechten waren onderworpen. **In dat opzicht is het besluit van de Commissie ongeldig.**

Daaruit volgt dat, naargelang van de gegevens die de lidstaten op basis van de door het Hof genoemde criteria zullen indienen, de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten hoger of lager zou kunnen zijn dan de tot nog toe door de Commissie vastgestelde hoeveelheid.

Wat de periode vóór vandaag betreft, verklaart het Hof, teneinde ernstige gevolgen voor een groot aantal te goeder trouw tot stand gebrachte rechtsverhoudingen te voorkomen, dat het wegvallen van de correctiefactor geen gevolgen zal hebben voor de definitieve toewijzingen die in de lidstaten reeds hebben plaatsgevonden op basis van een geldig geachte regeling.

Wat de periode na de uitspraak van het arrest betreft, creëert de ongeldigverklaring een tijdelijk rechtsvacuüm dat de uitvoering van de regeling voor de handel in emissierechten, en bijgevolg de verwezenlijking van de doelen van de richtlijn, dreigt te onderbreken. Het Hof beslist derhalve dat zijn arrest pas vanaf tien maanden na de uitspraak effect zal sorteren teneinde de Commissie in staat te stellen de noodzakelijke maatregelen vast te stellen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170